

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 39.121/2011/7.szám

A Kúria dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt Rendőr-főkapitányság alperes ellen rendezvény feloszlatása tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság által 2011. április 5. napján meghozott 20.K.35.163/2008/53. számú jogerős ítélet ellen a felperes által 54. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság által hozott 20.K.35.163/2008/53. számú ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg az államnak 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes, mint a képviselője 2008. szeptember 20-án a Budapest, V. kerület Erzsébet téren megtartott rendezvény feloszlatásának törvényességét vitatta. Állította, hogy a rendezvény a bejelentés szerinti időben, módon és keretek között folyt, ennek körében a Szabadság téren cipők elhelyezésére került volna sor. Azt elismerte, hogy a tömeg Szabadság téri emlékműhöz érkezésekor - egy személynek a tömegből történő kiemelése, illetőleg az ott lévő kettős fémkordon észlelése miatt - fokozódott az indulatos kiabálás, pirotechnikai eszközök használata, és cipők kerültek a kordonon belülre. Állította azonban, hogy a tömeg nagy része a tüntetés békés jellegét megőrizte, kis számú volt azon személyek köre, akik békétlenül viselkedtek. Álláspontja szerint a rendőrség ezeket a személyeket a tömegből ki tudta volna emelni és nem volt szükség a békés rendezvény feloszlatására. Hiányolta a feloszlatást megelőzően a háromszori felszólítást és állította, hogy egészségre veszélyes könnygázt használtak a rendőri intézkedések során. Hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának az Ezelin v. France ügyben (1991.ECHR.29. 11800/85) ítéletének 34. pontjában foglaltakra, továbbá arra, hogy néhány, nem kellően békés résztvevő miatt nem válhat az egész gyülekezés és annak minden résztvevője békétlenné, ez okból tüntetés feloszlatására nincs jogszerű lehetőség. Érvelt az Alkotmánybíróság 64/1991.(XII.17.) AB határozatában foglaltakkal, továbbá az 55/2001.(XI.29.) AB határozat megállapításaival. Álláspontja szerint a szükségesség és az arányosság követelményének nem felelt meg a rendőri intézkedés.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során meghallgatta a rendezvényt szervező felperest, a rendezvényen résztvevő és , , , továbbá , aki a Szabadság téren a helyszínparancsnok volt, , aki a BRFK rendbiztosaként vett részt a demonstráción, valamint , a biztosítási osztály vezetőjét. az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosa Hivatalának (OBH) munkatársát és megtekintette az adott napon készült felvételeket, valamint a www.rtlhirek.hu/cikk/217529.számon <<http://www.rtlhirek.hu/cikk/217529.számon>> megtalálható felvételt. A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy a perbeli demonstráció a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) hatálya alá tartozott, azt a szervező bejelentette. Megállapította, hogy a cipők elhelyezésével kapcsolatos programmódosítást a felperes, mint szervező - telefonbeszélgetés keretében - jelezte, így erről a napirendről, illetőleg a napirend módosításáról a hatóság tudomással bírt.

Nem fogadta el a felperes kifogását a kettős fémkordonnal kapcsolatosan. E körben az egyeztetésre (egyeztetési jegyzőkönyv 3. oldalára) utalt és arra, hogy a felperes, mint bejelentő - aláírásával is hitelesítve - tudomásul vette a várható kordonozást, a terület lezárását. A bíróság köztudomású tényként kezelte, hogy hétköznapiokon egy kordon van az emlékmű lábánál, ezért a tőle 10-20 méterre lévő másik kordon elhelyezését - az egyeztetés adatai szerint, az arról szóló tájékoztatás tükrében -, nem tekintette jogsértőnek.

A bíróság utalt arra, hogy a rendezvény békés jellegét a tömeget meghatározók által tanúsított magatartás determinálja.

A bíróság vizsgálat tárgyává tette a demonstrálók által tanúsított magatartást. A felperes, helyszínparancsnok tanúvallomása, továbbá a perbeli eseményről készült felvételek alapján és az OBH jelentésére is figyelemmel azt állapította meg, hogy a tömeg magatartása oly mértékben vált agresszív, amely a demonstráció békétlenségét eredményezte.

Vizsgálta a bíróság azt is, hogy fennállt-e a békétlenkedők tömegből történő kiemelésének feltétele és a békétlenek miatt szükséges volt-e az egész rendezvény feloszlatása. E körben a bíróság hivatkozott a lefolytatott bizonyítás eredményére, és vallomására. Független és perdöntő bizonyítékként értékelte véleményét, aki a tömeg békétlensége miatt indokoltnak látta a demonstráció oszlatását és fenntartotta azt az álláspontját, hogy nem volt technikai lehetőség arra, hogy a kordonokat megbontsák, a tömegbe a rendőrök belépjenek, így a békétlen személyeket a tömegből kiemeljék.

A bíróság megállapította azt is - DVD felvételek alapján -, hogy 20 embernél nagyobb létszámú csoport volt békétlen. E személyek pirotechnikai eszközöket használtak, köveket dobtak, a rendőrsorfallal sem kímélve az emlékmű felé dobálták a különböző tárgyakat. Rögzítette a bíróság, hogy a békétlenek nem elszórtan fordultak elő, hanem egy masszív részt képeztek a kordonok előtt tartózkodók között.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján levonta azt a következtetést, hogy a békétlenek száma és magatartása olyan mérvű volt, hogy elkülönítésükre nem volt lehetőség és emiatt szükségessé vált az egész demonstráció oszlatásának elrendelése.

Nem tartotta mérvadónak a bíróság, hogy a korábbi hatósági állításhoz képest utóbb a lefolytatott bizonyítási eljárás során nem igazolódtott a Molotov koktél dobálásának ténye. E körben rögzítette, hogy a demonstráció békés jellegének elvesztéséhez nem szükséges a Molotov koktél használata, a békétlenség bármely eszköz, tárgy dobálásával, a rendőrök testi épségének veszélyeztetésével

megvalósul, ezek megtörténtét pedig a csatolt videofelvételek, illetőleg a tanúk vallomása igazolta.

A bíróság nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy a tömeg jogosan háborodott fel azon, hogy nem lehet cipőket elhelyezni az emlékmű tövében. Álláspontja szerint a kettős kordon felállítása a tömegben nem válthat ki ilyen jellegű magatartást, ez nem szolgáltatott okot arra, hogy a rendőröket bármely módon megtámadják.

Utalt a bíróság a bizonyítás szabályaira és megállapította, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy rendőrprovokátorok kezdték a békétlenséget. A rendőrtanúk elfogultságával kapcsolatos felperesi hivatkozást is alaptalannak értékelte és rámutatott arra, hogy a vallomásokat egyértelműen alátámasztja a Szabadság téri vonulás anyagát rögzítő DVD felvétel.

Kiemelte a bíróság, hogy jogerős ítéletét nemcsak a rendőrtanúk vallomására, hanem a felvételekre is alapozta, illetőleg döntő súllyal vette figyelembe tanúvallomását.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007.(XII.23.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 74.§ (2) bekezdésére hivatkozással megállapította a bíróság, hogy a rendőri oszlatást megelőzően nem volt felszólítás, azonban az oszlatás elrendelésével egyidejűleg a felszólítás megtörtént. A csatolt felvételek alapján a bíróság igazoltnak látta és elfogadta, hogy a demonstrálók magatartása miatt az események gyors folyása, illetőleg a rendőrök testi épségének veszélye egyaránt szükségessé tette az azonnali intézkedést, mely okot adott a felszólítás elmaradására, illetőleg az oszlatás elrendelésével egyidejű megtételére.

A bíróság kiemelte ítéletének indokolásában, hogy a békés demonstrációban néhány cipő bedobálása „nem fér bele” ahogy erre a felperes hivatkozott, különösen akkor nem, ha ez egy rendőrsorfallal keresztül történik és a rendőröket sem kíméli. Egyet értett azzal és a körben a Legfelsőbb Bíróság BH.2007.104. számú eseti döntését idézte, hogy a rendőröket sértő kijelentések használata nem eredményezheti a rendezvény békétlenségének megállapítását. A bíróság álláspontja szerint a rendőrökkel szemben használt hangnemen túl azonban olyan események is történtek - pirotechnikai eszközök használata, kövek és cipők dobálása -, amely már azt eredményezték, hogy a demonstráció a békés jellegét elvesztette.

Rögzítette azt is, hogy az Rtv. 19.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint a demonstráción jelenlévőknek tiszteletben kellett volna tartani a kihelyezett kordonokkal biztosított terület határait. Nem tekintette a felosztatás törvényességének vizsgálati körébe tartozónak a használt könnygáz vagy paprikaspray alkalmazásának törvényességét.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének megfelelő új határozat meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a által 2008. szeptember 20-án a Szabadság téren tartott, 2008. szeptember 10-én bejelentett, ezáltal a Gyvt. hatálya alá tartozó rendezvényt az alperes jogellenesen oszlatta fel. E körben hivatkozott arra, hogy a rendőrségnek lehetősége lett volna lokalizálni a békétlennek nyilvánított csoportot és alkalmaznia kellett volna az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatában kiemelt példaként szereplő Ezelin v. France (1991.ECHR 29:11800/85) ügyben kimondottakat. Hivatkozott arra, hogy az elszórtan elkövetett erőszak miatt, a tüntetésen békésen résztvevő személyek számára nem eredményezhette a békés célú gyülekezéshez való jog gyakorlásának megakadályozását és a tüntetés felosztatását. Ismételten hivatkozott arra, hogy tévesen szerepelt a rendőri jelentés 3. oldalán, hogy Molotov koktéllal kezdték el dobálni a kordon mögött lévő rendőröket, illetőleg az emlékművet. Sérelmezte, hogy a rendőrség nem szólította fel a

mintegy 50-70 szervezőt előzetesen arra, hogy állítsa helyre a rendezvény békés jellegét. Álláspontja szerint ennek hiányában nem volt lehetőség az oszlatásra. E körben érvelt a 15/1990.(V.14.) BM rendelet 12.§ f) pontjában foglaltakkal. Nem vitatta a felperes, hogy a békétlenség bizonyos foka a perbeli esetben megvalósult, állította azonban, hogy az szórványos volt, mivel 15-20 fő tanúsított a tömegtől jelentősen eltérő magatartást, ezen személyek kiemelhetőek lettek volna a tömegből. Álláspontja szerint a rendőrségnek számítania kellett volna arra az eshetőségre, hogy nagy tömeget vonzó rendezvényen előfordulhat csekély számban, elhanyagolható mértékben nem jogkövető magatartást tanúsító személy. Utalt arra, hogy nagyobb érdek fűződik a békés többség gyülekezéshez való alapvető jogának biztosításához, mint az esetlegesen jogsértő kisebbség miatt az egész demonstráció felosztatásához. E körben ismételten az Alkotmánybíróság két határozatával érvelt. Álláspontja szerint a rendőrség a helyszínen lévő eseményeket nem megfelelően mérlegelte, a szükségesség, arányosság alapjogi tesztjét nem végezte el, ezért jogellenesen oszlatta fel a tüntetést, mely okból az elsőfokú bíróság ítéletét is jogszabálysértőnek ítélte. Hivatkozott tanú OBH 5260/2008.számú jelentésére, továbbá arra, hogy a rendőri intézkedéssel kapcsolatosan több helyen tapasztaltak visszaélést. Érvelt , , továbbá által elmondottakkal, hivatkozott a Szolgálati Szabályzat 58.§ (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a kényszerítő eszközöket fokozatossági sorrendben kell alkalmazni. E miatt sérelmezte a könnygáz alkalmazását, különösen, hogy nem volt a helyszín elhagyására irányuló előzetes rendőri felszólítás. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló felvételeken tisztán látszik és ezt a tanúvallomások is bizonyítják, hogy karéj alakzatban elhelyezkedő néhány békétlen ember eltávolításának nem volt semmilyen akadálya, ezt az alperesnek meg kellett volna tennie. Utalt arra, hogy a rendőrségi kettős fémkordon felháborodást okozott a rendezvényen résztvevőkben, az alperes hibázott, amikor a tüntetés céljával teljesen ellentétesen fokozottan elkordonozta a teret. Álláspontja szerint ezzel az alperes felesleges konfliktust generált. Utalt arra, hogy a Magyar Országgyűlés Emberi Jogi Kisebbségi Civil és Vallásügyi Bizottságának a 2002-2010. között és különösen 2006. őszén az állam részéről a politikai szabadságjogokkal összefüggésben elkövetett jogsértéseket vizsgáló albizottsága alapvető politikai szabadságjogokat érintő állami jogsértések Magyarországon 2002. május és 2010. április között elfogadott részjelentésének 10. oldal 2.11. pontja felsorolja és megemlíti a jogsértő események közt a perbeli, jogellenes tüntetésoszlatást.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a *Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.)* 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálva azt állapította meg, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendezvény felosztatása körében hozott rendőri intézkedés törvényességét megalapozottan állapította meg, a felperes keresetét törvényes eljárás eredményeként utasította el.

A Kúria megállapítása szerint a felülvizsgálati kérelem jelentős részében a felperes az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredménye értékelésének jogszerűségét vitatta és ez okból állította azt, hogy a békés rendezvény felosztatására törvénysértően került sor és ezt az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg.

A Kúria rámutat arra, hogy a felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlat szerint a felülvizsgálati eljárásban a bíróság mérlegelésébe tartozó kérdés - így a bizonyítékok értékelése - általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybe vetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak kivételes esetben kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan,

iratellenes vagy a bizonyítékok értékelése okszerűtlen, a döntés indokolása logikai ellentmondást tartalmaz. A Kúria felülmérlegelésre okot adó körülményt nem észlelt az alábbiak miatt.

A felperes elismerte, hogy a békés rendezvényen voltak olyan személyek, akik békétlen magatartást tanúsítottak. E körben azzal érvelt, hogy a békétlen személyeket a rendőrségnek a tömegből ki kellett volna emelnie, hiszen ennek megvoltak a feltételei és ez a békétlen tömeg magatartása nem teremtett jogi alapot a békés tüntetés feloszlására.

A Kúria rámutat arra, hogy annak megítélése, hogy a békés és erőszakos elemek aránya a rendezvény során miként alakul, a rendezvény a békés-békétlen elemek arányra figyelemmel békésnek minősül vagy sem, az egyedi ügy sajátosságai alapján ítéltető meg. A fennálló tények, körülmények értékelését elsődlegesen a rendőrhatalóság végzi el, amikor az adott demonstrációval kapcsolatos kötelezettségeit teljesíti, és ezen mérlegelés alapján, valamint a rendezvény eseményeinek tükrében von le következtetéseket, és állapítja meg, hogy a rendezvény békés jellegét elvesztette, ezért az oszlatás szükséges.

A hatóság döntését vizsgálta felül az elsőfokú bíróság az oszlatás törvényességének bírósági felülvizsgálata iránti kereset kapcsán. E körben a bíróság az oszlatásról szóló hatósági döntés sajátosságait figyelembe véve bizonyítási eljárást folytatott le a rendőri intézkedés alapjául szolgáló információk ellenőrzésére, a rendelkezésre álló adatok értékelésének megfelelőségére és a vonatkozó jogi előírások alkalmazására, betartására vonatkozóan.

A felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet egy széleskörűen lefolytatott bizonyítási eljárás adatain alapul. Az elsőfokú bíróság meghallgatta a rendezvény szervezőjét (a felperest), a rendezvény biztosításáért, a rendőrségi műveletekért felelős személyeket, a helyszínen lévő, rendezvényen részt vevő demonstrálókat, továbbá az OBH munkatársát. A bíróság megtekintette és elemezte a demonstrációról készült videofelvételeket, értékelte a rendőri jelentésben foglaltakat.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mindazon bizonyítékot beszerezte, amely a 2008. szeptember 20-án megtartott demonstráció lefolytatásával kapcsolatos lényeges és releváns információt tartalmazott. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, a bizonyítás adatainak mérlegelési folyamatáról részletesen számot adott és azt okszerű indokolással támasztotta alá. Ezzel az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésének szabályait betartotta.

Az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárásban egymásnak ellentmondó adatok álltak rendelkezésre abban a körben, hogy a békés gyülekezési jogát gyakorló tömegben voltak-e, és ha igen, milyen számmal békétlen magatartást tanúsító személyek és ezen személyek a tömegből kiemelhetők voltak-e. Az adatok ellentmondásossága folytán a bíróság csak az egyik állítást fogadhatta el. Azon okból nem tekinthető a bizonyítékok értékelése törvénysértőnek, mert a bíróság nem a felperes számára kedvező álláspontra helyezkedett. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok között a fennálló ellentmondások feloldását megkísérelte, és olyan bizonyítéknak tulajdonított kiemelt jelentőséget, amely a peres felektől függetlenül keletkezett. Az OBH munkatársa, illetőleg az elkészített jelentés ez okból objektív és az ügyben jelentős súllyal figyelembe vehető bizonyítékként történő értékelése megfelel a bizonyítás és logika szabályainak, a bíróság ennek okszerű magyarázatát adta, így e körben a bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályokat betartotta.

A rendezvény békés jellegének elvesztése körében helytállóan mutatott rá a bíróság arra, hogy a

felperes és a tanúk által részben nem vitatott körülmények (cipődobálás, pirotechnikai eszközök használata, a kirendelt osztag testi épségének veszélyeztetése) alapul szolgáltak békétlenség megállapítására. A bíróság e körben tett megállapításait a Kúria azzal támasztja alá, hogy értelmezhetetlen a felperesnek a „tömeg jogos felháborodására” való hivatkozása, amelyre a kettős fémkordon felállítása kapcsán utalt. A kordon felállítása az Rtv. 37.§ e) pontja szerinti rendőri intézkedés, amely elleni „tiltakozásra” törvényes eszköz az Rtv. 92.§ (1)-(2) bekezdése alapján előterjesztett rendőri intézkedés elleni panasz. A tömeg, annak tagja kritikát a rendőri intézkedéssel szemben (a helyszínen) nem nyilváníthat, arra nem ezen az úton jogosult, magát a rendőri intézkedést nem bírálhatja felül.

Általában egyetért a Kúria azzal, hogy egy békés tüntetés önmagában azért nem oszlatható fel, mert a tömeg néhány tagja gyülekezési jogát nem jogszerűen gyakorolja, magatartása esetlegesen szabálysértést vagy bűncselekményt valósít meg. Elismeri a Kúria azt is, hogy jelentős érdek fűződik a békés tömeg gyülekezési alapjogának biztosításához, ahogy arra az Alkotmánybíróság 64/1991.(XII.17.) számú, valamint 55/2001.(XI.29.) AB számú határozatában rámutatott. Annak megítélése azonban, hogy a tömegben békétlenül résztvevő személyek száma, a tömeghez képest képviselt aránya mekkora, illetőleg ezen személyek a tömegből kiemelhetők-e és kiemelésük milyen következménnyel jár, gondos mérlegelést igényel. A tömegoszlatás körében szakmai tapasztalatokkal nem rendelkező, e körben laikusnak minősülő személyek állítása önmagában nem alkalmas a körülmények mérlegelésén alapuló rendőri intézkedés helytállóságának cáfolatára, ez a kérdés az egyedi ügy valamennyi körülményének értékelése, a bizonyítékok összességének mérlegelése alapján ítéltető meg, egyoldalúan nem.

Utal a Kúria arra, hogy a felperes keresetében ismeri el azt, hogy a Szabadság térre érkező tömegből egy ember kiemelése is heves indulatokat váltott ki a demonstrációban résztvevőkben. Ez az állítás azt valószínűsíti, hogy a több személyből álló, nem is elszórtan jelenlévő, hanem masszív egységet képező csoport tagjainak kiemelésére tett rendőri intézkedésre nem volt reális lehetőség.

A fentiek alapján a Kúria egyet értett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a 2008. szeptember 20-ai demonstráció a Szabadság téren az emlékműnél elveszítette békés jellegét, ezért a Gytv. 14.§ (1) bekezdése alapján az jogszerűen feloszlatható volt.

Hivatkozik a Kúria arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta először a Szolgálati szabályzat 58.§ (1) bekezdésében foglalt előírások megsértését, így a fokozatosság betartásának hiányát. Tekintettel arra, hogy nincs mód a közigazgatási perben a keresetlevél első tárgyalást követő kiterjesztésére, illetőleg a felülvizsgálat olyan jogsértés vizsgálatára nem terjedhet ki, amely nem képezte az elsőfokú eljárás részét, abban az elsőfokú bíróság jogerős ítélete állásfoglalást sem tartalmazhat, így nincs olyan rendelkezés és ítéleti megállapítás, amelyet a Kúria felülvizsgálhatna. Ez okból a felülvizsgálati kérelem ezen részével a Kúria érdemben nem foglalkozott.

A Kúria a Pp. 275.§ (1) bekezdése alapján nem vehette figyelembe, mint új bizonyítékot, a felperes azon hivatkozását, hogy a Magyar Országgyűlés Emberi Jogi Kisebbségi Civil és Vallásügyi Bizottságának jelentése az adott rendezvény feloszlásával kapcsolatosan milyen megállapításokat tartalmaz, mivel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§

(1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárásban jogtanácsosi képviselettel felmerült költségeinek megfizetésére. A Kúria a perköltség összegét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján, illetőleg a 7/1983.(VIII.25.) IM rendelet 13.§-a alapján állapította meg.

A felperes a költségviselés szabályaira figyelemmel és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles megfizetni az 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2012. július 4.

***Dr. Fekete Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Tóth Kincső sk. előadó
bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró***